

samme Ret som de private Brandforsikkringer, og der kan vist ikke være nogen Tvivl om, at det er ganske i sin Orden.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af C. A. H. Hansen:

ad § 1.

Som tredie Passus søies til § 1:

Foransførte Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar de omhandlede Attester begjæres af Eiendomsbestdere, hvis Eiendomme ere forsikrede i en saadan privat Brandforsikkringsforening som fornævnt, og som ønske at udtræde af denne, for at indlemmes i den almindelige Brandforsikkring for Landet. vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

2) Lovforflagets § 1 med den vedtagne Tilføjning, saalydende:

Det i Sportelreglementet af 22de Marts 1814 § 78 fastsatte Gebyr for Attester af Skjode- og Pantebøgerne nedsættes til 24 § for de Attester, der, ifølge Brandforsikkringsanordning for Landet af 29de Februar 1792 § 12, udtræves til Brug ved en Eiendoms Udskættelse af den almindelige Brandforsikkring for Landet, naar de begjæres af Bestyrelsen for en Brandforsikkringsforening for urørlige Eiendomme, som har Justitsministeriets Samtykke til, at de i samme forsikrede Eiendomme maae antages til Pant for Umyndiges eller offentlige Stiftelsers Midler; dog bliver Attesten at forsyne med Paategning om, at den ikke maa benyttes til andet Brug.

Al den her bestemte Betaling bliver ingen Forhjulelse til Justitsvæsenets Fond at beregne, og der erlægges kun Betaling for een Attest for alle, samme Eier tilhørende, Eiendomme, der efter Forordningen af 28de Marts 1845 skulle ansøres paa samme Folium i Realregisteret.

Foransførte Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar de omhandlede Attester begjæres af Eiendomsbestdere, hvis Eiendomme ere forsikrede i en saadan privat Brandforsikkringsforening som fornævnt, og som ønske

at udtræde af deene, for at indlemmes i den almindelige Brandforsikkring for Landet. vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

Lovforflagets § 2 med det dertil stillede Ændringsforslag fattes dernæst under Forhandling.

Indenrigsministeren: Ved det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, har det ikke været min Mening i det praktiske Liv at bevirke nogen Afvigelse fra, hvad der tilsigtes ved selve Loven; det ligger for, at Ministeriet med Hensyn til mangfoldige private Forsikringer for Løsøre har indrømmet meget udstrakt Stempelpapirs-Frihed; det er heller ikke min Mening, at denne Begunstigelse skal nægtes private Forsikringer for urørligt Gods, navnlig af den Grund, at der opstillede en Classification efter den forskjellige Risiko, Erfaringen har vist. Det er nemlig efter min Overbeviisning en Feil ved den almindelige Brandforsikkring, at den ikke har gjort en saadan Classification og efter den Bevægelse, der er kommen i Sagen, vil den ganske vist blive nødt dertil; men jeg maa i det Hele i denne Session paa det Bestemteste modsætte mig, at man tager Smaastykker udaf Stempelpapirsforordningen og giver Love derfor. Jeg har derfor meent, at saalænge Revisionen af Stempelpapirsforordningen ikke er tilendebragt — jeg selv anseer forøvrigt denne Revision for meget fornøden — saa maa man opretholde den gjældende Lovgivning i saa Henseende, og den gjældende Lovgivning gaar ud paa, at der ved Bevillinger kan indvømmes almeennyttige Instituter, som disse Foreninger maae ansees for, den Fritagelse for Stempelpapir, som de virkelig behøve. Da der imidlertid, saavidt mig bekendt, ikke tidligere har været Spørgsmaal om saadanne Bevillinger til private Foreninger for urørlig Eiendom, saa har jeg troet, at det Rigtigste vilde være, at den fornødne Lovhjemmel gaves, da det ellers efter Grundlovens § 28 kunde være tvivlsomt, om Ministeriet var beføiet til at meddele saadanne Bevillinger. Naar en ny omfattende Stempelpapirslov udarbejdes, vil man vistnok gaar ind paa det Spørgsmaal,